

نویسنده: آدام واین شتاین «Adam Weinstein»

منبع و تاریخ نشر: کمان دریم «2021-03-28»

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

**عدم خروج ارتش از افغانستان لغو مجوز استفاده
از نیروی نظامی را بی معنی خواهد کرد**

Failure to Take US Military Out of Afghanistan Would Make Repeal of AUMF Meaningless

اگر جنگ‌های مانند جنگ در افغانستان نیز به پایان نرسد در آن صورت ناگزیراً
باید مجوزهای مناسب جدید و محدودتری ساخته شود که پایان دادن آنها در آینده
دشواری خواهد بود .

*If wars like Afghanistan are not also brought to an end, then they will
inevitably be made to fit new and more narrow authorizations
.making it even harder to end them in the future*

سربازان آمریکایی در نزدیکی پایگاه عملیاتی فورواردر Baylough در ولایت زابل ،
افغانستان گشت زنی می کنند) .عکس: ارتش ایالات متحده / حوزه عمومی

دموکرات های مجلس نمایندگان اتهام ویا مسولیت لغو مجوز استفاده از نیروی نظامی (AUMF) سال
(2002) که رییس جمهور بوش در حمله به عراق آنرا بکاربرد یاکه «بارک اوباما» با استفاده از آن
مجوز برای مدت هشت سال میزبان کمپین های هوایی ضد داعش شد وبعداً «دونالد ترامپ» با
توجیه آن توسط هواپیمای بدون سرنشین در عراق بالای جنرال ایرانی قاسم سلیمانی در سال (2020)

حمله کرد .

لغو مجوز استفاده از نیروی نظامی (AUMF) که از آن در براه انداختن جنگ ها استفاده میشود بطور کلی و فزاینده ای از هدف اصلی این مجوز کاسته میشود که بسیار مهم است اما اگر جنگ های مانند جنگ افغانستان نیز به پایان خود نرسد ناگزیراً متناسب با اخذ مجوز های جدید و محدود تر پرداخته خواهد شد که پایاندادن به آنها در آینده دشوارتر خواهد بود .

اگر رئیس جمهور «بایدن» از ترک افغانستان امتناع ورزد جنگی که در این کشور پایان نا پذیری نداشته باشد احتمالاً این مجوز به آینده و ظاهر محدودتر تبدیل خواهد شد .

دبیر مطبوعاتی «جن پسکی» اخیراً اظهار داشت که رئیس جمهور **بایدن** از تلاش کنگره برای جایگزینی AUMF های { 2001 و 2002 } با یک "چارچوب با ریک و مشخص که اطمینان حاصل کند ما می توانیم از آمریکا بی ها در برابر تهدیدهای تروریستی محافظت کنیم ضمن پایان دادن به جنگهای ابدی" استقبال می کند .

اما او اولین رئیس جمهوری نیست که در مورد سودمندی (AUMF) که اکنون تقریباً دو دهه از عمرش می گذرد شک کرده است رئیس جمهور «اوباما» در یک سخنرانی در سال «2013» در دانشگاه دفاع ملی اظهار داشت: "من مشتاقانه منتظر مشارکت کنگره و مردم آمریکا در تلاش برای تصحیح و در نهایت لغو مأموریت AUMF هستم". اما این تمایل مانع از استفاده دولت «اوباما» از (AUMF 2001) برای توجیه حملات به داعش در سوریه با این استدلال شد که این گروه اساساً از همان القاعده بریده شده است به همین ترتیب ، درخواست رئیس جمهور «بایدن» برای نظارت ، او را از دستور حمله هوایی در سوریه و استناد به اختیارات ماده 2 خود به عنوان فرمانده کل بازداشت ، و یا او را به پایان دادن به جنگ در افغانستان سوق نداد .

اینکه رئیس جمهور «بایدن» به استقرار نیروهای نظامی ایالات متحده در خارج از کشور ادامه می دهد در حالی که خواستار محدودیت بیشتر AUMF ها نیز نیست تعجب آور است . وی ممکن است فشار سیاسی را برای ادامه استفاده از قدرتهای گسترده مجاز به وی احساس کند تا زمانی که کنگره امیدوار است این مسئولیت را از دوش او برداشته و مسئولیت بیشتری در قبال جنگهای آمریکا به عهده بگیرد . دقیقاً به همین دلیل است که AUMF های باریکتر جنگهای ابدی آمریکا را بدون اقدامات اضافی پایان نمی دهند . در خاتمه واقعاً برای همیشه جنگ ، " رهبران و جامعه " را ملزم می کند که هزینه های تثبیت شده برای همیشه جنگ را نسبت به خطرات آینده عدم اقدام نظامی در اولویت قرار دهند .

افغانستان مکان خوبی برای شروع است . اگر رئیس جمهور **بایدن** از ترک افغانستان امتناع ورزد ، جنگی که در این کشور هیچ پایان ناپذیری نداشته باشد ، احتمالاً به آینده و ظاهراً محدودتر AUMF تبدیل خواهد شد . این ممکن است به صراحت در متن مجوز وجود نداشته باشد بلکه از طریق کاربرد آن باشد . لغوهای مورد نیاز AUMF فعلی به چیزی بیشتر از سیگنال دادن فضیلت کنگره کاهش خواهد یافت . اگر ایالات متحده نتواند از جنگ در افغانستان دور شود ، پس دشوار است تصور کنید که چگونه واشنگتن تهدیدهای دیگر را بدون درگیر شدن در درگیری های دائمی انتخاب اولویت می دهد .

برخی دیگر نیز استدلال کرده اند که صرفاً جایگزینی یا تصویب AUMF جدید به معنای نظارت کنگره نیست . در سال «2018» ، **ریچارد فونتنین** و **ونس سرچوک** هشدار دادند ، " عواملی که تصویب «AUMF» را به عنوان انجام نهایی مسئولیت های قدرت جنگ خود نشان می دهند ، بنا بر این بالا بردن شکل قانون اساسی بیش از ماده امنیت ملی است " . آنها به جای اینکه از AUMF عبور کنند و بگذارند سالها دست نخورده بماند ، آنها ادعا می کنند که نظارت کنگره باید " مداوم " باشد و " مستقل از هر مکانیزم " AUMF رخ دهد . **جک گلداسمیت** و **ساموئل مون** استدلال می کنند

که "کنگره باید کاری بیش از برداشتن فیش های مجوز قدیمی" را انجام دهد و در عوض "بودجه جنگ های اختیاری ریاست جمهوری را پس از مدت کوتاهی، غیاب مجوز کنگره یا شرایط اضطراری مشخص قطع کند.

بنابراین، نظارت اصیل باید به جای آستانه، به عنوان آستانه عمل کند. این امر ذاتاً رهبران آمریکا را ملزم می کند که برای جلوگیری از جنگ های دائمی، درجات قابل کنترل خطر را بپذیرند. افغانستان روشن ترین آزمون این رویکرد را نشان می دهد. خروج نظامی از افغانستان، ایالات متحده را مجبور خواهد کرد تا راه های جدیدی برای پاسخگویی به تهدیدات احتمالی تروریسم بر اهداف ایالات متحده در منطقه پیدا کند. اما این تهدیدها دیگر همان خطر قبلی را ندارند و ظرفیت اخلاقی در حملات در ایالات متحده بسیار بیشتر از صبح « 11 » سپتامبر است. هزینه ادامه جنگ های بی پایان مدتها پیش از هرگونه مزیت امنیتی فراتر رفته است.

سطری در مورد نویسنده:

دام وینستین یکی از محققان موسسه کوینسی است

